

Міністерство освіти і науки України

**Державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний
аграрний університет»**

Біолого-технологічний факультет

НАУКОВО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

ВИПУСК – 12

**ЗБІРНИК ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОВІДОМЛЕНЬ, СТАТТЕЙ,
ДОПОВІДЕЙ І ТЕЗ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ
КОНФЕРЕНЦІЙ ВИКЛАДАЧІВ, АСПІРАНТІВ, МАГІСТРІВ,
СТУДЕНТІВ**

Херсон - 2019

ЗМІСТ

<i>Секція I. Селекція та розведення тварин</i>	9
Бондарь В.Л., Качур І.А., Нежлукченко Т.І. Оцінка продуктивних якостей вівцематок таврійського типу асканійської тонкорунної породи за віком	9
Богданова Д.А., Пелих Н.Л. Ефективність селекції за індексом материнських якостей	10
Ведмеденко О.В. Молочна продуктивність корів залежно від лінійної та породної належності	14
Горб К.В., Папакіна Н.С. Особливості імуногенетичних характеристик овець вітчизняної селекції	17
Деберина І.В., Лесновська О.В., Карлова Л.В. Відтворювальні якості корів різних порід	22
Довмат Ю.В., Папакіна Н.С. Методи прижиттєвої оцінки м'ясної продуктивності молодняку овець	24
Поточна А.Є., Скарупа Н.О., Коваленко Т.С. Методи підвищення продуктивних і племінних якостей курей	29
Крамаренко О.С. Популяційно-генетична структура південної м'ясної породи худоби за локусами мікросателітів ДНК	37
Костік Р.П., Пелих Н.Л. Інновації у селекції свиней	40
Маскаль І.М., Папакіна Н.С. Особливості росту та розвитку молодняку молочної та м'ясної худоби	46
Масюк Ю., Корбич Н.М. Асканійська каракульська порода – історія та сучасний стан	48
Матвеев М.А. Застосування різних варіантів розрахунку селекційної цінності корів для формування високопродуктивного стада	51
Нежлукченко Н.В., Польовий А.М. Моделювання росту ягнят у перші місяці їх постембріонального розвитку	55
Оріхівський Т. В., Федорович В. В., Мазур Н. П. Вплив належності корів симентальської породи до виробничого типу на тривалість їх тільності	60
Соболь О. М. Рейтинг порід кішок в різних фелінологічних регіонах	63

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ РОСТУ ТА РОЗВИТКУ МОЛОДНЯКУ МОЛОЧНОЇ ТА М'ЯСНОЇ ХУДОБИ

Маскаль І.М. – здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня освіти
другого року навчання

Папакіна Н.С. - к.с.г.н., доцент,
ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

Відомо що продуктивні ознаки усіх с.г. тварин є генетично обумовленими та безпосередньо формуються тривалий час [1]. Ряд дослідників вказують на безпосередній зв'язок із типом конституції

Класифікація типів конституції. Існує кілька класифікацій типів конституції тварин. Одні вчені взяли за основу морфологічний, другі - функціональний принцип, треті - тип нервової діяльності тощо. Найбільшого ж поширення набула класифікація, запропонована професором П.М. Кулешовим, який вивчив співвідношення розвитку органів і тканин залежно від напрямку продуктивності тварин, розробив класичні схеми перерізів тіла овець та великої рогатої худоби й визначив чотири типи конституції: грубу, ніжну, щільну, рихлу.

Груба конституція характеризується грубим кістяком, товстою шкірою і щільною мускулатурою, жирові відкладення незначні. Цей тип властивий найчастіше тваринам місцевих, аборигенних порід, а також робочій худобі. Продуктивність їх невисока, але вони витривалі, невибагливі, менше хворіють.

Ніжна конституція на противагу грубій характеризується легким, міцним кістяком, тонкою шкірою, покритою м'яким волосом, слабким розвитком підшкірної жирової тканини. До такого типу можуть бути віднесені тонкорунні вівці, верхові коні, молочна худоба. Ці тварини за певних умов виявляють високу продуктивність. Проте вони менш стійкі проти захворювань і більш вибагливі до умов годівлі та утримання.

Щільна конституція властива тваринам із міцним кістяком, щільною шкірою і мускулатурою, недостатньо розвиненою підшкірною жировою тканиною. До цього типу належить переважна більшість тварин універсального та

комбінованого напрямів продуктивності. Вони витривалі, добре пристосовуються до нових умов існування.

Рихла (сира) конституція, на відміну від щільної, характеризується масивною будовою тіла, значним розвитком мускулатури і підшкірної жирової тканини, широкотілістю. Такі тварини відзначаються високими відгодівельними якостями і скороспілістю. Цей тип конституції мають переважно худоба спеціалізованого м'ясного напрямку продуктивності, коні ваговозних порід, свині сальних порід, вівці м'ясо-вовнових порід [2].

У загальному комплексі заходів що до удосконалення м'ясної худоби суттєвим у селекції є вибір бажаного типу будови тіла, який найбільше відповідає певному продуктивному напрямку поголів'я [3].

Основними критеріями визначення типу будови тіла тварин є проміри висоти й довжини тіла. Вони досягають 98% зрілих розмірів до 36-місячного віку тварин, ширини і обхвату відповідно до 45- та 54-місячного. На підставі виявлених тісних кореляційних зв'язків між продуктивністю тварин та висотою в крижах і косою довжиною тулуба (палицею) об'єднаних в індекс крупності тіла (ІКТ) використовують його для визначення умовної скороспілості чи великорослості тварин.

$$\text{ІКТ} = \text{КДТ} * \text{ВК} \quad (1)$$

де ІКТ – індекс крупності тіла, дм²;

КДТ – косою довжина тулуба палицею, см;

ВК – висота в крижах, см.

В основу запропонованої методики оцінювання будови тіла тварин м'ясних порід покладено метод модельних відхилень, розроблений М.М. Колесником (1960). Автор методу підкреслює, що взята в абсолютному виразі величина (тут проміри і ІКТ) набуває діагностичного характеру лише тоді, коли вона подана у відносному значенні що до середніх показників стада, частиною якого є оцінювана тварина. Середні величини, які використовують для порівняльного оцінювання тварин, вважають моделлю порівняння. Беручи модель як масштаб порівняння індивідуального оцінювання типу будови тіла за ІКТ, визначають

ступінь різниці модельних відхилень між індивідуальною величиною і відповідними модельними показниками. Спочатку підраховують відношення між величиною тварини, що оцінюється, і показником моделі; далі від одержаної величини віднімають одиницю, а різницю множать на 100 згідно з формулою 2:

$$\alpha = ((V/M_{дв}) - 1) * 100 \quad (2)$$

де α – модельне відхилення, %;

V – ІКТ окремої тварини;

$M_{дв}$ – модельний показник (середня величина) ІКТ;

1 – коефіцієнт, що характеризує відношення варіанта до моделі в такому поєднанні, де всі варіанти відповідають один одному.

Список використаної літератури:

1. Бурлака В.А., Борщенко В.В., Кривий М.М. **Біологія продуктивності сільськогосподарських тварин**: Курс лекцій. - Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І.Франка, 2012. – 191 с.
2. <https://buklib.net/books/34127/>
3. Практикуміз спеціалізованого м'ясогосподарства : навч. посіб. / [А.М. Угнівенко, Т.А. Антонюк, Л.А. Коропець та ін.]. – К. : Аграрна освіта, 2010. – 257 с

УДК 636.32

АСКАНІЙСЬКА КАРАКУЛЬСЬКА ПОРОДА – ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ТА СУЧАСНИЙ СТАН

Масюк Ю. - здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня освіти другого року навчання

Корбич Н.М. - к. с.-г. н., доц.

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

Вівчарство, як галузь тваринництва має підґрунтя на існування завдяки комплексу продукції, яку здатна давати вівця. Окрім продуктів харчування, сировини для медичної і фармакологічної промисловості вівці продукують